Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8337
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

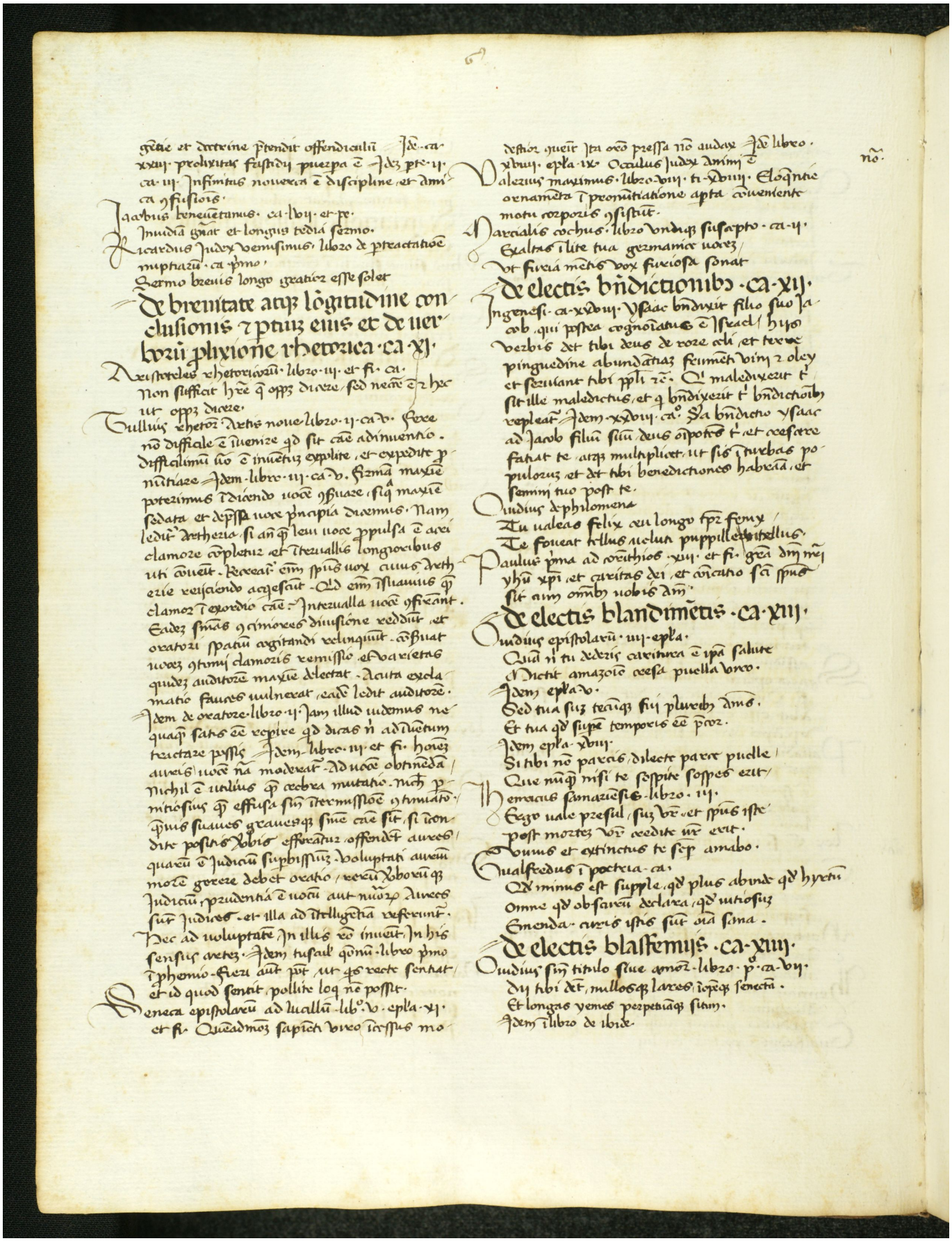

67

grāe et dcrtrine ptendit offendiculū. Jd. ca. xxiij. prolixitas fastidij puerpa ē. Jd. ij. pte. ca. iij. Jnfimitas nouerca ē discipline, et dm ca. ij. fastiosis.

Jacobus benedictanus. ca. lxij. et pe.

Jnuidia gnat et longius tedia sermo.

Ricardus Judex demusimus. libro de ptractatione nuptiarū. ca. primo.

Sermo brevis longo gratior esse solet

De brevitate atq; longitudine conclusionis ⁊ ptiz eius et de uerborū plexione rhetorica. ca. xj.

Aristoteles rhetoricorū. libro. iij. et fi. ca.

Non sufficit hrē q̄ oppz dicere, sed necē ē ⁊ hec ut oppz dicere.

Tullius rhetor. dctis noue libro. ij. ca. v. Hoc nō difficile ē inuenire qd sit cāe adinuentio. difficilimū uō ē inuentiz explicare, et expedire p nūtiare. Idem. libro. iij. ca. v. Firmā maxīe poterimus ⁊ dicendo uocē efficere, siq̄ maxīe sedata et depsa uoce principia dicemus. Nam ledit dcrtorem, si an q̄ lem uoce ppulsa ē arei clamore cōpletur et tentualis longioribus uti cōuenit. Recreat enim spūs uox, animos dcrtoriē recreando acqesciūt. Qd enim istiamus q̄ clamor ⁊ exordio cāe. Intervalla uocē efficiant. Eadē spūs ⁊ animorum diuisione reddūt, et oratori spatū argitandi relinquūt. cōsuat uocē, etiam clamoris remissio, et oa ceteris quidē audītore maxīe delectat. Acuta excelamatio fauces mulcerat, eadē ledit auditorē. Idem de oratore. libro. ij. Jam illud uidemus ne quaq̄ satis ē repire qd dicas n̄ ad ductum tractare possis. Idem. libro. iij. et fi. Honeztas aures uocē nā moderat. Ad uocē obtinēda nichil ē utilius q̄ crebra mutatio. Mch p mirosius q̄ effusa sin intermissione ⁊ mutatio. plus suauis grauisq̄ sine cāe sit, si dcm dicte postis Xbris efferatur, offendēt aures quarū ē Judicū superbissiz. voluptati aurium morē gerere debet oratio, rerum Xborum q̄ Judicū, prudentia ē uotū aut nūzo aures sūt Judices. et illa ad intelligentia referunt. Hec ad uoluptate. In illis ēo inuent. In his sensiz oratiz. Idem tuscul. qōnū. libro primo ⁊ phomio. Quiz aut put, ut qs recte sentat, et id quod sentit, pollite loq nō possit.

Seneca epistolarū ad lucillū. lib. v. epla. xj. et fi. Quēadmoz sapiēs vireo terrestris mo destior, quēit ⁊ ōēo pressa nō audax. Jd libro. xbiij. epla. ix. Oculus Judex animi ē.

Valerius maximus. libro viij. ti. xbiij. Eloqntie ornamēta ⁊ pronūtiatione apta cōuenient motu corporis ēsistit.

Marcialis cochus. libro undecimo suscapto. ca. ij.

Exalta ⁊ lite tua germanice uocez,
Vt fiscia mētis vox furiosa sonat

De electis bēdictionib. ca. xij.

Jn genesi. ca. xxviij. Ysaac bēdixit filio suo Jacob, qui postea cognōtatus ē Israel, hiis verbis det tibi deus de roze cli, et terre pinguedine abundantiaz frumēti vini ⁊ olei et seruiant tibi ppli tē. Qi maledixerit t̄ sit ille maledictus, et q bēdixerit t̄ bēdictoib repleat. Idem. xxviij. cā. Sa bēdicto Ysaac ad Jacob filū suū deus adiporet t̄, et crescere faciat te, atq; multiplicet, ut sis ⁊ turbas populorū, et det tibi benedictiones habrahā, et semini tuo post te.

Ouidius de philomena

Tu uales felix cui longo tpz semper
Te foueat tellus uelum puppilleat stellis.

Paulus p̄ma ad corinthios. xiij. et fi. Gra dm nī yhū xpi, et caritas dei, et cōcātio sā spūs sit cum omib nobis dm.

De electis blandimētis. ca. xiij.

Ouidius epistolarū. iij. epla.

Quid n̄ tu dederis caritura ē ipa salute
Dicit amazoīē cecisa puella bouo.

Idem epla. v.

Sed tua sitz teriqz fiij plurib dmo.
Et tua qd supē temporis ēē pcor.

Idem epla. xbiij.

Si tibi nō parcis, dilecte parce puelle
Que nūq̄ nisi te sospite sospes erit.

Hieronimus Samaritanus. libro. iij.

Ego uale presul, suiz bō, et spūs iste
Post mortez bō cedite ūr erit.

Bonus et extinctus te sep amabo.

Qualfredus ⁊ poetria. ca.

Qd minus est supple, qd plus abunde qd hyeni
Omne qd obscuū declara, qd nitiosiz
Enonda. curis istis sit ōa sima.

De electis blasfemijs. ca. xiiij.

Ouidius sin titulo siue amor. libro. p̄. ca. xij.

Dij tibi det, multosq̄ lares, iōēqz senectū.
Et longas yemes perpetuāq̄ siam.

Idem ⁊ libro de ibide.

nō.